

Arrest

nr. 63 095 van 14 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 1 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 februari 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 april 2011 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 30 september 2010 dient de verzoekende partij aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie als bloedverwant in opgaande lijn in.

1.2 Op 25 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 30.09.2010 door X.M. (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond in het verleden ten laste geweest te zijn van de referentiepersoon: betrokkene legt twee transactieformulieren van de KBC voor van in het jaar 2002 en 2003. Op het eerst transactieformulier dd 28.11.2002 staat een andere naam dan die van de referentiepersoon. Deze werd echter doorstreept en er werd met de hand de naam van de referentiepersoon bijgeschreven. De link met de persoon die doorstreept werd, nl S.L.S. (...), werd niet aangetoond. Dit formulier wordt daarom niet aanvaard als bewijs.

Het formulier dd 10.03.2003 is niet recent genoeg om aan te tonen dat betrokkene in minstens de 6 maanden voor de aanvraag ten laste was van de referentiepersoon. Tussen de storting in 2003, en de aanvraag in 2010 kan betrokkene evengoed wel als niet financieel geholpen zijn "door de referentiepersoon. Hier wordt echter geen bewijs voor aangebracht.

Betrokkene legt verder een verklaring op eer voor die stelt dat er geld werd overgemaakt aan betrokkene. Deze verklaring kan niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid getoetst worden en kan daarom evenmin aanvaard worden.

Tot slot legt betrokkene een soort rekeninguittreksel voor waarbij geschreven staat 'van X.X. (...). Aangezien dit er met de hand werd bijgeschreven en er geen bijkomende stukken zijn die aantonen dat deze stortingen effectief door X.X. (...) gebeurden, kan men de echtheid hiervan niet vaststellen.

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon: betrokkene legt een boekhoudkundig document voor, geen officiële inkomensfiche van de belastingen.- Bijgevolg kan niet met zekerheid gesteld worden dat het opgegeven inkomen ook het effectieve inkomen van de referentiepersoon is en dat de referentiepersoon bijgevolg effectief in staat is om betrokkene ten laste nemen om zo te voorkomen dat betrokkene ten laste valt van de openbare overheden.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting, van de rechten van verdediging en van de manifeste beoordelingsfout.

Ter adstruering van het enig middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...)Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout.

1.

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de

motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

2.

Zo wordt verzoeksters verblijf op het Belgische grondgebied geweigerd omdat verzoekster geen afdoende bewijzen van onderhoud zou hebben neergelegd.

Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoeksters rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier haar verweer/argumenten te formuleren.

Dat dient te worden opgemerkt dat een beslissing, met dermate gevolgen voor verzoekster, gebaseerd op het feit dat verzoekster geen stortingsbewijzen of bewijzen van onderhoud zou hebben neergelegd» geen afdoende gemotiveerde beslissing kan uitmaken en zelfs onrechtmatig/onwettig is.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder,

3.

Dat evenwel verweerder heeft nagelaten zich voldoende te informeren minstens verzoekster te horen hieromtrent.

Dat de beslissing dient te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Dit is in casu niet gebeurd nu, alvorens een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, verzoeksters verdediging/standpunt niet werd gehoord.

Dat de motiverings-en de zorgvuldigheidsverplichting door verweerder ernstig werd geschonden. Dat verweerder alvorens een beslissing te nemen, een onderzoek diende te verrichten.

Dat immers bij verhoor van verzoekster zou gebleken zijn dat mevrouw S.L.S. (...) een vriendin van haar dochter is die, in tegenstelling met verzoeksters dochter, destijds wel een bankrekening had, waardoor mevrouw S.L.S. (...) destijds instond voor de transactie.

4.

Dat daarnaast bij een eenvoudig nazicht van het bevolkingsregister verweerder had kunnen vaststellen dat verzoekster sedert juli 2009 inwoont bij haar Belgische dochter en schoonzoon te (...).

Dat dergelijk nazicht door verweerder niet is gebeurd.

Dat derhalve, alsgevolg van het inwonen op hetzelfde adres te (...) sedert juli 2009, verzoekster als ten laste van haar Belgische dochter dient te worden beschouwd.

5.

Daarnaast wordt verzoeksters verblijf op het Belgische grondgebied geweigerd omdat verzoekster geen officiële inkomstenfiche van de belastingen zou hebben neergelegd.

Dat evenwel verweerder heeft nagelaten rekening te houden met alle door verzoekster neergelegde bewijsstukken.

Dat immers verzoekster naast de uitbatingsberekening, bedrijfsuitgaven en afschrijvingstabel dd. 31.12.2009 tevens de aanslagbiljetten aanslagjaren 2008 en 2009 van haar Belgische dochter en schoonzoon heeft neergelegd.

Dat met deze door verzoekster effectief neergelegde officiële documenten door verweerder geen rekening werd gehouden

Dat er sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht en van een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder.

6.

Dat de motiveringsplicht werd geschonden nu geenszins op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. (...)

2.2 De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden, en dit in tegenstelling tot de beweringen van de verzoekende partij.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekende partij, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt besloten.

In de motivering van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie daar zij niet afdoende heeft aangetoond in het verleden en op heden ten laste (geweest) te zijn van de referentiepersoon.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het eerste middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet beëindigen van het verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

2.4 De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij nagelaten heeft om zich voldoende te informeren minstens de verzoekende partij te horen, dat bij een verhoor van de verzoekende partij immers gebleken zou zijn dat mevrouw S.L.S. een vriendin is van de dochter van de verzoekende partij en dat deze vrouw destijds instond voor de transacties, dat bij een nazicht van het bevolkingsregister gebleken zou zijn dat de verzoekende partij bij haar dochter inwoont en dat hieruit blijkt dat de verzoekende partij en laste is van haar dochter, dat zij naast de uitbatingsberekeningen, bedrijfsuitgaven en afschrijvingstabel tevens de aanslagbiljetten aanslagjaren 2008 en 2009 van haar dochter en schoonzoon heeft neergelegd en dat met deze stukken geen rekening werd gehouden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 30 september 2010 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in opgaande lijn heeft ingediend. De verzoekende partij heeft bij haar aanvraag de volgende documenten overgelegd, met name *'geboorteakte dochter – paspoort – bewijs van belgische nationaliteit van de dochter – samenstelling gezin'*. Ze werd verzocht binnen de drie maanden, ten laatste 27 december 2010 de volgende documenten voor te leggen: *'bewijs van financiële steun van dochter naar haar moeder in China – bewijs van onvermogen (China) – attest niet ten laste van het OCMW – ziekteverzekering'*. De verzoekende partij heeft zodoende de mogelijkheid gehad, zowel bij het indienen van haar aanvraag als de daarop volgende drie maanden, om de nodige stukken en informatie voor te leggen. In de mate dat zij van mening is dat het louter feit dat zij samenwoont met haar dochter sinds 2009 een voldoende bewijs is dat zij ten laste is van haar dochter en dat mevrouw S.L.S. een vriendin van haar dochter betreft, had zij deze gegevens tijdig moeten overmaken aan de gemeente Zomergem opdat de verwerende partij deze in overweging kon nemen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt geenszins dat de verzoekende partij *'aanslagbiljetten aanslagjaren 2008 en 2009 van haar Belgische dochter en schoonzoon'* heeft overgemaakt. In de mate dat de verzoekende partij doelt op *'uitbatingsrekening 31 december 2009'*, *'bedrijfsuitgave 31 december 2009'* en *'afschrijvingstabel per 31 december 2009'* stelt de verwerende partij in haar motivering het volgende hieromtrent: *'betrokkene legt een boekhoudkundig document voor, geen officiële inkomensfiche van de belastingen.-Bijgevolg kan niet met zekerheid gesteld worden dat het opgegeven inkomen ook het effectieve inkomen van de referentiepersoon is en dat de referentiepersoon bijgevolg effectief in staat is om betrokkene ten laste nemen om zo te voorkomen dat betrokkene ten laste valt van de openbare overheden.'* Daar de verzoekende partij geen *'aanslagbiljetten aanslagjaren 2008 en 2009 van haar Belgische dochter en schoonzoon'* heeft overgemaakt, kan de verwerende partij niet verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden.

De verzoekende partij maakt met haar betoog op generlei wijze aannemelijk dat voormelde motivering niet afdoende zou zijn en dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kon komen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De gemachtigde van de staatssecretaris is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door de verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen, dat de motiveringsplicht of zorgvuldigheids zouden zijn geschonden of dat hij een manifeste beoordelingsfout zou hebben gemaakt.

2.5 Ten slotte dient er op gewezen te worden dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijke vlak alleen in tuchtzaken bestaan en niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet, zoals de thans bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS